

HRVATSKI *glasnik*

Godina XXVIII, broj 19

10. svibnja 2018.

cijena 200 Ft

Hrvatska državna kobasijada

5. stranica

Malonogometni turnir u Bačinu

6. stranica

U Donjoj Zelini

15. stranica

Komentar

Škare...

Četvrti je mandat Orbánove vlade, velika je pozornost pratila njezin novi saziv i „stupce temeljce“ njezina programa, kako se posljednjih godina u njezinoj retorici naglašava. U žarištu reflektora do sada je bila integracija Roma, model pedagoške karijere, zdrava prehrana i svakodnevnim tjelesni odgoj djece, troje djece i četiri kodača... krojilo se i preoblikovalo na mađarske mjere. I sada dolazi nacionalni demografski program. Demografsko pitanje jest pitanje svih pitanja, kažu pojedini političari. Pitanje, koji je velik zalogaj i za države s izrađenom i uhodanom socijalnom mrežom. Mađarska, a jednako tako i susjedne zemlje, suočava se s problemom manjka radne snage gotovo u svim sektorima, izvrsni ljudski potencijal sustavno napušta državu, i tu je i pad broja rođenih; primjerice 2016. manji od 93 tisuća. Čitam kako je cilj toga programa poticati mlade, ili one u dobi između 35 i 44 godine, na podizanje brojnosti pučanstva, postizanje ravnoteže između posla i obitelji. Po planu taj bi se program proveo do 2060. godine. Kako donosi Središnji zavod za statistiku, prema podacima popisa pučanstva 2011. godine, u Mađarskoj 11,6 posto pučanstva između dobi 20 i 39 (neoženjenih i neudanih) nikada nije imao/la životnoga partnera, dijete, i živi posve sam/a. Isti zavod donosi da broj sklopljenih brakova (broj pučanstva 9 milijuna 804 tisuća) prvih deset mjeseci 2017. godine 2,5 posto (46 061) manji je nego prije godinu dana u istom razdoblju, ili kako 31,4 posto mladih u dobi između 20 i 39 godina živi s roditeljima. Ali ovdje su i podaci o broju djece po ženi u državama članicama EU-a, po istraživanju Eurostata, godine 2016.; naprimjer: Francuska 1,92; Švedska 1,85; Danska 1,79; Belgija 1,68; Finska 1,57; Mađarska 1,53; Hrvatska 1,42 i Poljska 1,39. To su samo postotci, brojke za državne škare za krojenje državne i generacijske budućnosti. Pitam se, koliko će broj djece po obiteljima dovesti do dubljeg raskola u društvu? Gdje je granica obiteljske intime? I kada će se konačno shvatiti da postoji takozvani kućni prag. Mislim, ako će se osigurati uvjeti, potom se može, kako je to izjavio jedan od vodećih političara, sjesti i „porazgovarati“ o demografskim pitanjima. *Kristina*

Glasnikov tjedan

U nastupajućim ćemo se tjednima još podosta baviti parlamentarnim izborima i njihovom raščlambom, s hrvatskoga motrišta, kako kroz donošenje podataka o upisu hrvatskih birača u hrvatski birački popis, izlaznost na izbore i ostvarenim rezultatima, tako i donošenju intervjua u kojima se upitani sugovornici na to osvrću zajedno s nama.

Na parlamentarnim izborima održanim 8. travnja Lista hrvatske nacionalne manjine, dobila je 1743 glasa, a prvi s Liste Jozo Solga 4. svibnja u Mađarskom je parlamentu zajedno s ostalih dvanaest pripadnika nacionalnih zajednica u Mađarskoj, zakonom priznatih koji su postavili svoje državne liste, primio vjerodajnicu od predsjednice Državnog izbornog povjerenstva i predsjednika Državnog izbornog odbora. Toga su dana vjerodajnice primili svi budući zastupnici Mađarskog parlamenta koji su zastupnički mandat ostvarili putem državnih lista, njih 92 te zastupnik Nijemaca u Mađarskoj. Naime, njemačka državna lista ostvarila je povlašten (narodnosni) zastupnički mandat. Novi je saziv Mađarskog parlamenta utemeljen u svečanim okvirima 8. svibnja.

Na svečanosti primanja vjerodajnica predsjednik Državnog izbornog odbora kazao je nositeljima mandata neka svatko od njih u svom radu drži pred očima interres zemlje te teži nalaženju zajedničkog konsenzusa koji će pridonijeti razvoju snažne Mađarske.

Dvanaest narodnosnih glasnogovornika, predstavnika svojih narodnosnih zajednica predstavljat ih će u radu Mađarskog parlamenta u sljedeće četiri godine sa svim po vlastiticama i pravima koje imaju nositelji parlamentarnih mandata, osim onoga najvažnijeg prava, a to je pravo glasa. Djelovat će u okviru Narodnosnog odbora, a kako će taj Odbor djelovati i koje će promjene u njegovu radu biti u odnosu na njegov protekli četverogodišnji rad, pokazat će vrijeme, to više što će u Odboru biti i parlamentarni zastupnik Nijemaca u društvu dvanaest glasnogovornika (predstavnik) narodnosti.

Predstavnik Hrvata u Mađarskom parlamentu u nastupajuće četiri godine Jozo Solga 4. svibnja je zajedno s ostalih dvanaest glasnogovornika nacionalnih zajednica u Mađarskoj, primio vjerodajnicu

Premda interesi trinaest zakonom priznatih narodnosti i njihovih predstavnika u Mađarskom parlamentu ne moraju biti, a vjerujem kako i nisu isti, kažimo da punopravni zastupnik njemačke zajednice ima pravo predlagati zakone i zakonske promjene, stoga ako se kroz rad budućega Narodnosnog odbora usuglase inicijative, prijedlozi i stajališta trinaest narodnosti, a zastupnik Nijemaca prihvati se iznošenja toga na plenarnoj sjednici, stvari se mogu podosta aktualizirati i učiniti vidljivijima.

Premda interesi trinaest zakonom priznatih narodnosti i njihovih predstavnika u Mađarskom parlamentu ne moraju biti, a vjerujem kako i nisu isti, kažimo da punopravni zastupnik njemačke zajednice ima pravo predlagati zakone i zakonske promjene, stoga ako se kroz rad budućega Narodnosnog odbora usuglase inicijative, prijedlozi i stajališta trinaest narodnosti, a zastupnik Nijemaca prihvati se iznošenja toga na plenarnoj sjednici, stvari se mogu podosta aktualizirati i učiniti vidljivijima.

Premda interesi trinaest zakonom priznatih narodnosti i njihovih predstavnika u Mađarskom parlamentu ne moraju biti, a vjerujem kako i nisu isti, kažimo da punopravni zastupnik njemačke zajednice ima pravo predlagati zakone i zakonske promjene, stoga ako se kroz rad budućega Narodnosnog odbora usuglase inicijative, prijedlozi i stajališta trinaest narodnosti, a zastupnik Nijemaca prihvati se iznošenja toga na plenarnoj sjednici, stvari se mogu podosta aktualizirati i učiniti vidljivijima.

Premda interesi trinaest zakonom priznatih narodnosti i njihovih predstavnika u Mađarskom parlamentu ne moraju biti, a vjerujem kako i nisu isti, kažimo da punopravni zastupnik njemačke zajednice ima pravo predlagati zakone i zakonske promjene, stoga ako se kroz rad budućega Narodnosnog odbora usuglase inicijative, prijedlozi i stajališta trinaest narodnosti, a zastupnik Nijemaca prihvati se iznošenja toga na plenarnoj sjednici, stvari se mogu podosta aktualizirati i učiniti vidljivijima.

Branka Pavić Blažetin

Pratite medijske platforme Medijskog centra Croatica!

MEDIJSKI CENTAR *Croatia*

mcc.croatia.hu – dnevne vijesti • www.glasnik.hu – dnevno svježe vijesti, napisi, albumi fotografija; radio.croatia.hu – 24 sata glazbe, utorkom, četvrtkom i petkom od 18 sati radijske emisije s ponavljanjima drugoga dana u 10 sati.

Tiskano izdanje Hrvatskoga glasnika – svakoga petka u Vašem domu.

Budite naši prijatelji, pratite Medijski centar Croatica i preko Fejsbukovih profila: Hrvatski glasnik; Radio Croatia

Intervju

Ivan Gugan, HDS-ov predsjednik: Ocjena parlamentarnih izbora 2018

Razgovarala: Branka Pavić Blažetin

Državno je izborno povjerenstvo 15. travnja objavilo konačne rezultate parlamentarnih izbora održanih 8. travnja, pošto su 100 % obrađeni glasovi i izlaznost birača koji su glasovali za narodnosne liste na parlamentarnim izborima.

Lista hrvatske nacionalne manjine dobila je 1743 glasa ili 0,03 % glasova birača izašlih na izbore, te nije uspjela osvojiti zastupnički mandat od 93 mandata koji se raspoređuju temeljem glasova danih na stranačke ili narodnosne liste. S dva glasa, uz glasovanje na pojedinačne kandidate u stranačkim bojama ili nezavisne u 106 izbornih okruga, birači su mogli glasovati i na liste stranaka i narodnosne liste trinaest državnih narodnosnih samouprava u Mađarskoj. Po drugi put od demokratskih promjena u Mađarskoj i zakonskih promjena 2014. godine, Skupština Hrvatske državne samouprave iskoristila je zakonsku mogućnost i postavila Listu hrvatske nacionalne manjine na parlamentarnim izborima 2014. i 2018. Godine 2014. s devet imena, a 2018. s imenima šest kandidata. Jozo Solga, prvi s Liste na koju se glasovalo 8. travnja, dobio je glasnogovornički mandat.

Povlaštenu narodnosni mandat (zastupnik s pravom glasa) osvojila je samo Lista Njemačke državne samouprave s dobivenih 26 477 glasova.

U svojoj izjavi za Medijski centar Croatia predsjednik HDS-ove Skupštine Ivan Guban u ime postavljača Liste hrvatske nacionalne manjine zahvalio je svim biračima koji su se registrirali u hrvatski birački registar i izašli glasovati te dali glas Listi hrvatske nacionalne manjine, kazujući da je broj glasova mogao biti i veći, ali bilo je „nekih neznanja i nekih zbrka“. Naime, na nekim mjestima, kako su čuli u našim hrvatskim naseljima, članovi biračkih odbora baš nisu bili na visini zadatka, nisu znali objasniti ili nisu dali dobre glasačke listiće, stoga je bilo dosta nevaljanih glasova, ali, kaže HDS-ov predsjednik Ivan Guban, ako gledamo uspoređujući sebe s ostalim manjinama, onda, naravno ne uračunavši Nijemce i Rome, mi smo najjači u tom segmentu, naša je Lista dobila najviše glasova, reče Guban čestitajući Imreu Ritteru koji će zastupati Nijemce u Mađarskom parlamentu, s punopravnim mandatom.

|| Jeste li izanalizirali izlaznost birača upisanih u hrvatski registar? Koji su to krajevi, naselja s najviše registriranih, a samim time i izašlih birača, a gdje se podbacilo u brojkama? Možemo li iz toga izvući zaključke?

Kao i prije četiri godine, više upisanih birača, a samim time i glasača koji su dali glas Listi hrvatske nacionalne manjine bilo je u dvjema županijama, u Šomođu i Baranji. Znamo i za reakcije nakon postavljanja Liste, nisu bili svi zadovoljni, pa je možda i to utjecalo na registraciju, a i stranke su imale veliku propagandu da što više ljudi glasuje za stranačke liste.

Vjerojatno je i podrška prvomu na listi i Hrvatskoj listi te politici Hrvatske državne samouprave bila snažnija upravo u spomenutim županijama. U nekim krajevima možda te podrške nema ni Hrvatska državna samouprava ni osoba koja

je bila na prvome mjestu, ali s druge strane čini se kako su u nekim županijama i naseljima naši ljudi privrženiji strankama, te nisu željeli glasovanjem za Hrvatsku listu izgubiti glas koji bi dali stranci koju podržavaju.

|| Lista hrvatske nacionalne manjine dobila je više glasova nego prije četiri godine, 547 glasova više, ali daleko je to od broja glasova potrebnih za povlaštenu mandat. Što treba Hrvatska državna samouprava učiniti u nastupajućem razdoblju kako bi se brojke (i popis pučanstva, i birački popisi, i procjene...) popravile?

Kod parlamentarnih izbora izgleda kako je privrženost strankama jača od narodnosne privrženosti, ali što se tiče mjesnih izbora i izbora za narodnosne samouprave broj upisanih birača u hrvatski registar, bar po sadašnjim podacima, manje-više pokazuje stvarno stanje političke aktivnosti Hrvata u Mađarskoj. Kada je u pitanju interes vlastitog sela ili uže zajednice, onda smo svjedoci većeg angažmana hrvatskih birača nego kod parlamentarnih izbora. Jesmo li mogli na to u većoj mjeri utjecati? Mislim da nismo. Jesu li brojke mogle biti znatno veće? Po mome mišljenju možda još stotinjak glasova, možda iz Gradišća, iz Pomurja, ali znatno ne jer nema Hrvatska državna samouprava toliku podršku kao što imaju neke stranke, pogotovo ako su pojedini stranački političari već desetljećima u toj priči i u svom okrugu imaju podršku kao što ima Jozo Solga u Podravini.

Moje je mišljenje, poznajući osobe koje će u iduće četiri godine predstavljati svoje narodnosne zajednice u Mađarskom parlamentu, temeljem iskustava djelovanja glasnogovorničke institucije tijekom protekle četiri godine i stručnosti izabranih predstavnika narodnosti, da ćemo biti svjedoci djelotvornog rada Narodnosnog odbora.

Izvjeste o parlamentarnim izborima

Poštovani članovi Skupštine,

Naravno, neću govoriti općenito o parlamentarnim izborima jer za to nisam ovlašten, što dakako ne znači da o njima nemam vlastito mišljenje kao i svi ostali građani ove zemlje, već sukladno odluci mađarskoga predsjednika Republike, koja vam je sigurno poznata, a prema kojoj uza stalne članove jedino stranke koje su sastavile i pravno verificirale svoje državne liste mogle su delegirati svog predstavnika u Mađarsko državno izborno povjerenstvo, što je uoči izbora i provedeno, dok manjine s državnim listom mogu zadužiti svog predstavnika u DIP-u, ali oni imaju pravo glasa samo u pitanjima koja se tiču manjina. Izvorno na mađarskom jeziku piše ovako: "Országos listájuk nyilván-tartásba vételének jogerőssé válásától a pártok egy-egy tagot delegálhatnak az NVB-be. A nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatok is megbízhatnak egy-egy embert a képviselőtükkal, de ők csak a nemzetiségeket érintő ügyekben szavazhatnak a bizottságban." Imajući dakle u vidu ove zakonske odredbe, ja sam odlukom ove Skupštine sudjelovao na sjedanjima mađarskog DIP-a, kao i neki drugi predstavnici manjina, dakako bez prava glasa. Obično je glasovalo oko 20 članova, a mi manjinci smo pomno gledali i slušali. Reda radi napominjem, ovaj sustav delegiranja postojao je i na parlamentarnim izborima 2014.

Odmah na samom početku želim reći da pitanja u vezi s izbornim listama manjina na sjednicama državnog izbornog povjerenstva nije bilo, barem ne na onima kojima sam ja bio; bilo ih je podosta, a nije bilo iz razloga što žalbi pristiglih od odbora u pojedinim izbornim jedinicama u DIP nije bilo. Rezultati izbora za manjinske glasnogovornike poznati su i znakoviti. Od 13 manjina, ne računajući Nijemce i Rome, koji su dobili 25 530, 5483 glasova, toplista ostalih manjina izgleda ovako: Hrvati 1683, Slovaci 1211, Rusini 508, Rumunji 419, Srbi 281, Ukrajinci 245, Poljaci 195, Slovenci 195, Armenci 147, Grci 147, Bugari 95. Gledajući ove rezultate, postavlja se manje-više logično pitanje, ima li smisla da manjine, pa i hrvatska, šalju svoga predstavnika u DIP. Jednako tako mogli bismo se zapitati što će nam hrvatski glasnogovornik u Mađarskom parlamentu kada nema pravo glasa kao ostali zastupnici. Iskustvo prethodnog ciklusa pokazalo je, posebno u financijskom pogledu da se mnogo toga daje izlobirati zahvaljujući institutu glasnogovornika, a to sam čuo i na usavršavanju nastavnika i prezentaciji rada manjinskih glasnogovornika u Vlačićima, istina, od predstavnice slovenske manjine, a i vi članovi Skupštine kada vam je o tome referirao Mišo Hepp koji je u prethodnome mandatu obavljao tu dužnost. Naravno, to ne znači da trebamo odustati, nego boriti se za hrvatskoga predstavnika s pravom glasa. Na temelju moga iskustva, dakle bez prava glasa, ipak je sudjelovanje u radu ovog povjerenstva bilo dragocjeno iz više razloga. Navest ću neke. U više navrata satima se raspravljalo o izbornoj kampanji, odnosno o žalbama, prigovorima u vezi s izbornom promidžbom, primjerice kako se na plakatima, u tiskovinama u lokalnim sredinama favorizirala vladajuća stranka, kako su neki ravnatelji bolnica u cirkularnim pismima jasno davali do znanja svojim djelatnicima za koga je poželjno glasovati, do poslodavaca i načelnika pojedinih naselja kojima se također prigovaralo za to, itd. Pa se onda razvila diskusija među pravnicima stalnim članovima DIP-a kao i predstavnika stranaka, svi odreda pravnici, koliko se sve te

mnogobrojne žalbe i pritužbe kose s ovim ili onim odredbama zakona o kampanji, medijima i sl., da bi se onda glasovalo, pa ili odbijala žalba ili uzela u obzir s predloženom novčanom kaznom od nekih 160 tisuća do milijunske kazne, naravno u forintama, zbog prekršaja ovoga ili onoga zakona. Zanimljivo je i poučno bilo sve to slušati i pratiti, zato bi bilo poželjno i predlažem da za četiri godine HDS pošalje kao svoga vanjskog predstavnika u DIP osobu sa završenim pravnim fakultetom koja je upućena ili će se za vrijeme koje predstoji udubiti u materiju vezanu za izbore. Danima sam se naslušao puno toga o vizualnim i drugim vidovima promidžbe, ali ni riječi o plakatima, promotivnim letcima, izbornim skupovima na hrvatskom ili drugom manjinskom jeziku ili barem na dva jezika. I to zato što toga nije bilo. Kao da se sramimo i na javnim površinama i mjestima napisati, istaknuti i na hrvatskom jeziku da mađarska većina vidi da postoje i pripadnici drugih naroda, da se ne skrivaju ili nastupaju samo kada se pleše nego i onda kada biraju svoje predstavnike u politička tijela. Uza svu složenost situacije i problematike oko izbora za manjinske liste uvjeren sam ako želimo na sljedećim izborima barem udvostručiti broj onih koji će glasovati za našega glasnogovornika, u nadi s pravom glasa u Parlamentu, trebat će članovi Skupštine, kao predstavnici najvišeg tijela Hrvata u Mađarskoj, poraditi, da istupimo, da istupite javno i afirmativno za našu listu. Uostalom, i predstavnici stranaka i predstavnici manjina dobili su, dobili smo na CD-u preslike zapisnika izbornih jedinica, pa se jasno vidi koliko i gdje se glasovalo za našu listu, a što će biti sigurno poučno u pripremama za sljedeće izbore.

Za kraj jedna sasvim subjektivna napomena u vezi s izborima, a izgovorit ću je iz razloga što je više znanaca i članova moje uže i šire rodbine kada se povelu riječ o izborima, reklo na moj upit hoće li glasovati za hrvatsku listu, po prilici ovo. Ne, ja neću jer u Parlamentu naš predstavnik nema pravo glasa, a do sada, tj. u prethodnome mandatu za četiri godine naš se glasnogovornik nije nijednom oglasio javno u Parlamentu, barem simbolično da vide ostali zastupnici Mađari da imamo svoje mišljenje o određenim pitanjima kao i svi ostali u tom Parlamentu. Pokušao sam ih uvjeriti, a to vrijedi i za one koji imaju iluziju da ćemo se mi Hrvati, u optimalnom slučaju ako nas ima 50 tisuća, raštrkani od Gradišća do Bačke i okolici Budimpešte i po nekim manjim i većim gradovima, moći bitno utjecati na ishod uspjeha pojedinih stranaka na koje nismo mogli glasovati ako smo se opredijelili za našu hrvatsku listu. U odnosu na pet milijuna i četiristo tisuća građana Mađarske s pravom glasa mi smo kap u moru, ali ne ako glasujemo za našu listu. No ima vremena da se ponešto uradi na tom polju do sljedećih izbora, a to je zajednička obveza svih nas kojima je stalo do opstojnosti Hrvata u Mađarskoj.

Izvjeste Ernesta Barića, HDS-ova delegiranog vanjskog člana u mađarsko Državno izborno povjerenstvo, pročitano na HDS-ovoj skupštini 28. travnja u Pečuhu

Održana četvrta Hrvatska državna kobasijada u Pečuhu

U Sportskoj dvorani „Dezső Lauber“ 27. travnja 2018. godine održana je četvrta Hrvatska državna kobasijada u Pečuhu, u organizaciji Hrvatske državne samouprave, Kulturno-prosvjetnog centra i odmarališta Hrvata u Mađarskoj te Hrvatske samouprave grada Pečuha. Ove je godine prijavljen velik broj uzoraka proizvođača domaćih svinjskih poslastica od kojih su najbolji nagrađeni tijekom večeri. Nagrade su se dijelile u dvije kategorije – za najbolje kobasice i najbolje salame (štifolder).

Ocjenjivanje pristiglih uzoraka bilo je 23. travnja 2018. godine u Hrvatskome klubu August Šenoa, a članovi ocjenjivačkog povjerenstva bili su: Mijo Božanović, Davor Kockovacz, Đuro Kadija, Árpád Kolesnyikov i Péter Solti.

Dobitnici zlatne medalje u kategoriji salame bili su redom: Sveti Petar u Šumi, Mišo Šarošac, Štifolder 1, Atila Ivesić, Ladislav Kozma, Martinci, Ilona Papić Guljaš, Ilija Stipanov, Ildika Bošnjak Balaž, Fok i Jozo Hari. Prema ocjeni petočlanoga stručnog ocjenjivačkog povjerenstva, u kategoriji salame najviše bodova dobio je Sveti Petar u Šumi, 44 boda.

Zlatnu medalju u kategoriji kobasica osvojili su: Šomođska županija, Mišo Udvarac, Birjanska samouprava, Ildika Bošnjak Balaž, Tomaš Handler, Bend P+, Gézáné Becker, Gornje Bazje – Potonja, KPC i Ladislav P. Badžarević. U kategoriji kobasica stručno povjerenstvo najviše bodova dodijelilo je Šomođskoj županiji, 41, 40 bodova. U kategoriji međunarodnih svinjskih proizvoda najviše je bodova dobila Dubravka Viduč.

Potonjanin Jozo Dudaš s nagradom u ruci

Nagrade su najboljima uručili generalna konzulica Republike Hrvatske u Pečuhu Vesnu Haluga, predsjednik Hrvatske državne samouprave Ivan Gugan te zastupnik i savjetnik za narodnosti u Skupštini grada Pečuha, jedan od organizatora Kobasijade Jozo Hari.

U kulturnom dijelu programu nastupili su sudionici prošlogodišnjeg natjecanja u pjevanju pod nazivom MiCROfon Oliver

Među uzvanicima veleposlanik M. Andrić i generalna konzulica V. Haluga

Okupilo se sedamstotinjak gostiju.

Tamburaški sastav Gazde

Varnai iz Martinaca i Benjamin Erdelji iz Novog Sela. Nakon njih nastupila je omladinska skupina Čitaonice mohačkih Šokaca.

Prijavljeni uzorci tijekom cijele večeri bili su izloženi za kušanje. Mnogobrojni gosti tijekom večeri uživali su uz bogatu gastronomsku ponudu i odlična vina, a zabavljali su ih tamburaški sastav Gazde i bend P+. Uzvanici su uz pjesmu i ples dočekali sitne jutarnje sate, a sa svojim zadovoljnim izrazima lica dali su naslutiti da će se ova tradicionalna manifestacija nastaviti i u idućim godinama.

Kao zanimljivost napomenimo da je istog dana, 27. travnja, u Pečuhu održan sastanak koordinacije udruga i kobasičarskih manifestacija šest država srednje Europe (Hrvatska, Mađarska, Slovenija, Slovačka, Srbija i BiH). Na sastanku predstavnika udruga i organizacija iz srednje Europe za predsjednika Udruge manifestacija i salameraških udruga srednje Europe izabran je načelnik općine Sv. Petar u Šumi Mario Bratulić. U sklopu sastanka predstavljen je i projekt prve Hrvatske kuće kobasica koja će se urediti u Sv. Petru u Šumi. Sudionici sastanka sudjelovali su u Hrvatskoj državnoj samoupravi na poziv zastupnika i savjetnika za narodnosti u Skupštini grada Pečuha, jednog od organizatora Državne kobasijade Joze Harija, tu su bili članovi udruge Zlatna Šajba iz Samobora, Udruge srednjoeuropskih kobasara, članovi iz Lemeša, Svetog Petra u Šumi, Šida, Sevnice, Turije.

Kobasijadi, po riječima organizatora, u ime Kulturno-prosvjetnog centra i odmarališta Hrvata u Mađarskoj v. d. ravnatelja Zoltána Vízvárija, nazočilo je sedamsto gostiju, među njima uglednici javnog i političkog života grada Pečuha i Baranjske županije te predstavnici diplomatskoga zbora Republike Hrvatske u Mađarskoj, na čelu s veleposlanikom Mladenom Andrićem te brojni uglednici javnog i političkog života Hrvata u Mađarskoj.

Bernarda@Ivona Pavičić

Županijski hrvatski malonogometni turnir u Baćinu

Hrvatska samouprava sela Baćina treći je put organizirala Županijski hrvatski malonogometni turnir koji je priređen 14. trav-

nja u mjesnoj športskoj dvorani. Kako nas je obavijestio predsjednik Hrvatske samouprave Franjo Anišić, nakon okupljanja od 9 sati u gostionici „Vinograd“ nadmetale su se malonogometne momčadi iz Baje, Dušnoka i Baćina. Po završetku turnira u „Vinogradu“ upriličeno je i svečano proglašenje rezultata i dodjela pehara. Prvo

mjesto osvojila je domaća momčad, 2. Dušnok, a treće Baja. Za najboljeg igrača izabran je Ferenc Gubányi (Baćino), za najboljega vratara Ferenc Pócsi (Baja), a najbolji strijelac bio je Franjo Šafran (Dušnok). Malonogometni turnir ostvaren je s potporom Hrvatske samouprave Bačko-kiškunske županije. S. B.

SANTOVO

Vijeće tamošnje Seoske samouprave na svojoj sjednici 28. veljače odlučilo je o preimenovanju ulica. Naime, po odredbi Zakona o samoupravama iz 2013. godine prema kojoj javni prostor, javna ustanova ne može nositi ime takve osoba koja je sudjelovala u stvaranju, izgradnji ili održavanju političkog sustava samovlašća u 20. stoljeću, takav izraz ili naziv organizacije koja izravno upućuje na politički sustav samovlašća u 20. stoljeću. Premda je nakon prijašnjih usmenih prijedloga pristiglo više primjedaba samih žitelja upitnih ulica, a prijedloge je dala i mjesna Hrvatska samouprava, izrađen je novi pismeni prijedlog koji je Vijeće uz pojedinačne primjedbe nekih vijećnika ipak prihvatilo uz jedan glas protiv. Tako je Ulici oslobođenja (Felszabadulás utca) vraćen pučki naziv Totska (Tót utca), što je podržala i Hrvatska samouprava, Ulica Crvene armije preimenovana je u Ulicu Ferenca Deáka (Deák Ferenc utca), a Ulica Ferenca Rózse u Ulicu Őrs (Őrs utca). Dio Dózsine ulice koji obuhvaća središnji seoski trg preimenovan je u Trg Flóriána Alberta (Albert Flórián tér) po legendarnom nogometašu Ferencvárosa i mađarske reprezentacije, jedinom dobitniku Zlatne lopte, rođenom u Santovu, s majčine strane hrvatskoga podrijetla. Dodajmo kako je za naziv Ulice Crvene armije drugi prijedlog žitelja ulice bio Mlinska ulica (Malom utca), a Hrvatska samouprava podržala je usmeni prijedlog da se preimenuje u Ulicu Živka Villányija (Villányi Zsigmond utca) po glasovitomu mađarskom i olimpijskom petobojcu, santovačkom Hrvat u Živku Đuriću. Uz to je podržala i prijedlog da Rózsina ulica bude Ulica Tihomira Vujičića po glasovitomu skladatelju Srba u Mađarskoj, po majci podrijetlom Santovkinji. Odluka stupa na snagu 1. svibnja ove godine, te će se u narečenim ulicama i glavnom trgu, kako je to u Santovu dugogodišnja tradicija, postaviti novi trojezični natpisi ulica.

GARA

Dana 3. travnja svečano je otvoren granični prijelaz Đurić (Bácszentgyörgy) – Rastina u Bačkoj na mađarsko-srpskoj granici, koji su uz prigodne govore otvorili srbijanski dopredsjednik vlade Ivica Dačić i ministar za vanjske poslove i vanjske gospodarske poslove Mađarske Péter Szijjártó. Kako je uz ostalo naglasio mađarski ministar vanjskih poslova, Srbija je danas postala najvažnijim partnerom Mađarske na prostoru zapadnog Balkana. Prema njegovim riječima temelj je dobrih odnosa to što i mađarska i srbijanska vlada svoje nacionalne zajednice smatra ljudskom zalihom. Srbijanska vlada smatra ljudskom zalihom, a ne teretom vojvođanske Mađare, jednako kao i mađarska vlada srpsku zajednicu u Mađarskoj. Ivica Dačić reče da su mađarsko-srbijanske veze dostigle „povijesni vrhunac“. Novi granični prijelaz pak istodobno znači i nove mogućnosti. Novi granični prijelaz skratit će putovanje u Rastinu samo na nekoliko minuta, koja je do sada bila dostupna obilaznicom od 50 kilometara. Osmi granični prijelaz na mađarsko-srbijanskoj granici otvoren je svaki dan za putnički promet između 7 i 19 sati.

ČAVOLJ

U tome bačkom naselju uskoro počinje obnova zgrade nekadašnjega načelničkog ureda (u Ulici Jánosa Aranya pod brojem 25), budućega Društvenog doma u kojem će uz druge svoje uredske i klupske prostorije dobiti i tamošnja Hrvatska samouprava. Ulaganje ukupne vrijednosti 50 milijuna forinta ostvarit će se potporom dobivenom putem natječaja, uz vlastiti udio Seoske samouprave od pet milijuna forinta. Sveobuhvatna obnova, između ostalog, uključuje izmjenu vrata i prozora, izolaciju zgrade, obnovu električnih vodova i grijanja, starog poda, a uz to i djelomičnu nabavu namještaja i potrebnih uređaja.

Opraštanje „Krežinih“ gimnazijalaca

U Hrvatskom vrtiću, osnovnoj školi, gimnaziji i učeničkom domu „Miroslav Krleža“ 27. travnja održana je svečanost opraštanja učenika 12. razreda spomenute Hrvatske gimnazije.

Ovogodišnji su maturanti: Ádám Almási, Bernadett Bajusz, Anet Božanović, Maja Božanović, Iván Bence Fodor, Tamás Fűri, Zvonimir Gugan, Maura Magdolna Hevesi, Zita Horváth, Jordan Jovanović, Valentino Karanfilovski, Valér Keszthelyi, Kitty Liliom, Blanka Katinka Ludas, Marko Mandić, David Mijić, Gianluca Polletto, Miljan Popadić, Ana Marija Potonjac, Nataša Ranisavljević, Andrijana Ristovski, Patrik Talabár, Anett Sándor, Valéria Simon, Slaven Sabo, Alexander Vidojković i Lucija Zeba. Njihov je razrednik Gábor Attila Gáspár. Uz njih su u proteklim godinama, uz ravnatelja škole Gabora Győrvárija, bili doravnateljica Zsuzsa Kecskés, odgojitelj Csaba Veres, razrednik nultog razreda Zoltan Gatai i odgojiteljica nultog razreda Marta Gergić.

Uz moto, a to su stihovi Marka Dekića: „Eto, proletjelo je. / Djelić života prhnuo / poput jarebice / zelenilom naših livada.“ mladost se prošetala dugim školskim hodnicima, dvorištem okupanim u suncu, do prepune aule s roditeljima, braćom i sestrama, bakama i djedovima, profesorima, prijateljima i svim ostalim dragim ljudima, a ovu je prelijepu svečanost počastila svojom nazočnošću i generalna konzulica Vesna Haluga.

Pjesma i recitacija, govori na hrvatskom i mađarskom jeziku. Uime 12. razreda govorili su Maja Božanović i Anett Sándor, Lucija Zeba i Nataša Ranisavljević, Blanka Ludas i Kitty Liliom, Edin Avdić. Uime 11. razreda oprostila se Maja Škrilin.

Diplome i plakete Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma Miroslava Krleže dobili su: za istaknute rezultate na polju sporta David Mijić, Miljan Popadić, uzoran učenik, uzoran sportaš Valentino Karanfilovski, za rad u učeničkoj zajednici Kitty Liliom, za dobro učenje i uzorno vladanje Maura Magdolna Hevesi, Ádám Almási, Nataša Radisavljević, Blanka Katinka Ludas, za zalaganje na polju kulture Anett Božanović, Slaven Sabo, Maja Božanović, Anett Sándor, a diploma i plaketa najboljoj učenici učeničkog doma dodijeljena je Valériji Simon.

Krežinu nagradu za postignute rezultate tijekom 12 godina školovanja u Hrvatskom vrtiću, osnovnoj školi, gimnaziji i učeničkom domu Miroslava Krleže dobio je Marko Mandić.

Hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i učenički dom Miroslava Krleže u povodu opraštanja novog naraštaja maturanata, Pečuh, 2018., dodjeljuje predstavnici roditeljskog vijeća Hrvatske škole Miroslava Krleže zahvalnicu i plaketu najroditelj za dugogodišnje i svestrano zalaganje za pružanje potpore pri ostvarenju školskih programa Brigiti Štivic Sándor.

U svom obraćanju maturantima ravnatelj Gabor Győrvári kazao je između ostaloga sljedeće: Na jučerašnjoj misi ste čuli riječi evanđelja, to su uvijek prisposdobe, uvijek daju priliku za razmišljanje. Ako razmislite o usporedbi da ste vi vinove loze, i sami vidite da i moje poruke znače isto: postanite najsnažnija, najrodnija loza, koja će privući pozornost, postati ponos njenoga gazde i zahvalnost za njegov trud, koji je uložio u nju dok ju je uzgajao. Svi ste vi posebna loza, svi možete postati umjetnici i majstori u svojem poslu, ali u to morate i sami povjerovati i učini sve da bi se to ostvarilo. Ako tako postupite, obećavam, mi s vašim roditeljima bit ćemo zadovoljni i ponosni gazde, i rado ćemo se hvaliti našim lozama.

I još samo vas podsjećam na riječi profesora Korada Korljevića, da ne budete „ovce“, ne dopustite da to čini od vas ni politika, a ni radno mjesto. Morate biti u prvim redovima, svjesni svojih sposobnosti i po mogućnosti voditi, a ne biti stalno vođeni.

Dragi maturanti, draga djeco, čestitam vam na završetku gimnazijskoga školovanja, želim vam mnogo ustrajnosti u pripremanju i puno uspjeha na maturalskim ispitima.

Dragi maturanti, krenite svojim putem, zbogom i neka vas sreća prati!”

Branka Pavić Blažetin

Predstavljen zbornik „Svi naši književni susreti I.“

U Hrvatskoj matici iseljenika 22. veljače predstavljen je zbornik radova „Svi naši književni susreti I.“ Radovi su inspirirani književnim susretima u Koljnofu, gradišćanskohrvatskom selu uz mađarsko-austrijsku granicu, blizu grada Šoprona. Glavni inicijator Koljnofskih susreta upravo je predsjednik Društva hrvatskih književnika i promotor zbornika Đuro Vidmarović. Na tim susretima – kojih je do sada održano devet – sudjeluju književnici, pjesnici, prozaici iz Republike Hrvatske, Mađarske i austrijskog dijela Gradišća. Za njihovu organizaciju i neprekidnost najveću zaslugu ima urednik zbornika dr. Franjo Pajrić ml., gradišćanski Hrvat, pjesnik, ugostitelj i stomatolog iz Koljnofa. Zbornik radova „Svi naši književni susreti I.“ izašao je u izdanju Čakavske katedre Šopron, Matice hrvatske Šopron, Udruge Hrvati i EMC GRAH „Kume“. Dr. Pajrić u svom uvodnom tekstu Zbornika poručuje, „... kako je naš fizički opstanak na ovim prostorima ugrožen, a valu asimilacije nismo našli adekvatni odgovor, sve što nastaje u vezi na nas, ostaje kao vrijedno svjedočanstvo našega postojanja i

Predstavljajući: Đuro Vidmarović, Marin Knezović, Franjo Pajrić i Darko Pernjak

sve one koji rade na tome i nastojat ćemo ih ubuduće podupirati.“ Zbornik su potom predstavili književnik Đuro Vidmarović, pjesnik iz Koljnofa Franjo Pajrić te Darko Pernjak, predsjednik koprivničkog ogranka Društva hrvatskih književnika. Dr. Pajrić naglasio je da je zbornik plod devetogodišnjeg nastojanja da se dokumentira, zapiše i sjeća, komentira, nadahnjuje, učvrsti, čuva i ovekoveči duh jezika našega naroda na jadranskoj cesti. „Mi smo čuvari hrvatskog jezika“, zaključio je u izlaganju.

Đuro Vidmarović istakao je da zbornik prije svega ima književno značenje, kulturno-povijesne činjenice ostaju zapisane, a prijenos povijesne memorije sačuvan. Darko Pernjak govorio je o autorovu poletu, zajedničkim druženjima, raznim radionicama te o interaktivnoj predstavi koju je opisao u ovome zborniku. Skupu su pribivali: predstavica Središnjega državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Marta Vargek, članice Upravnog odbora DHK dr. sc. Željka Lovrenčić i Božica Brkan te Ivan De Villa, predsjednik KLD 'Rešetari' i organizator Rešetaračkih susreta pjesnika. Zborniku radova, osim udruga, podršku je dalo i Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Mađarskoj, a posebno značenje imao je dolazak hrvatskoga veleposlanika u Mađarskoj dr. sc. Mladena Andrića na Koljnofske književne susrete. Jubilarni Koljnofski književni susreti, na kojima će se ponovno okupiti hrvatski književnici iz Mađarske, Austrije, Slovačke i Hrvatske, održat će se u studenome 2018.

Tekst: Naida Šehović

Nazočne je pozdravio Matičin predsjednik Mijo Marić.

kulturnoga djelovanja u ovom dijelu Europe. I kad naraštaja više ne bude, iza nas će ostati zapisano u povijesti da smo se jednom godišnje okupljali i zajedno održali naš ča, kaj, što.“ Među osamnaest autora zbornika nalazimo Timeu Horvat, gradišćansku Hrvaticu iz Petrovoga Sela, pjesnikinju i novinarku, Eneriku Bijač iz Koprivnice, književnicu Božicu Brkan, Anu Šoretić, gradišćanskohrvatsku pjesnikinju, glumicu i redateljicu Doroteju Zeichman rođ. Lipković, gradišćanskohrvatsku spisateljicu, Đuru Vidmarovića, predsjednika DHK i književnika, dr. sc. Igora Šipića, splitskoga pjesnika i znanstvenika, Tomislava Marijana Bilosnića, pjesnika, Marka Grgura, pjesnika i prozaika iz Koprivnice, Juricu Čenara, gradišćanskohrvatskoga pjesnika, Nenada Piskača, novinara, publicista, putopisaca, esejista i pjesnika, Josipa Paladu, pjesnika, dr. Herberta Gassnera, gradišćanskohrvatskoga pjesnika, društvenoga djelatnika i sudca, Božidara Glavinu, međimurskog književnika, Darka Peru Pernjaka, književnika iz Koprivnice, dr. Šandora Horvata, gradišćanskog Hrvata iz Mađarske, pjesnika i etnologa, te Nikšu Krpetića, glazbenika i pjesnika iz Splita.

Voditelj predstavljanja bio je Marin Knezović, voditelj Odjela za hrvatske manjine, koji je predstavio predstavljače zbornika te prepustio pozdravnu riječ Matičinu ravnatelju. Ravnatelj HMI-ja Mijo Marić osvrnuo se na pet stotina godina kušnja, nastojanja očuvanja samobitnosti, nošenja hrvatske kulture, tradicije i običaja u Gradišću i, misleći na potrebu ovakvih izdanja, napomenuo je: „Hrvatska matica iseljenika ima čast i zadovoljstvo podupirati

Trenutak za pjesmu

Aritmetika

**Odavde do vrata stanuju snovi
iza njih je četvrtak, petak
i ostatak.**

Božica Brkan

Matičin zbornik za digitalno doba

Građa je raspoređena na 448 stranica te obuhvaća 31 autorski prilog, među kojima se studioznošću izdvaja prilog dr. sc. Stjepana Blažetina

Predstavljanje ovogodišnjega Hrvatskog iseljeničkog zbornika 2018 održano je 7. veljače u sjedištu Hrvatske matice iseljenika u Zagrebu. Novi svezak Matičina ljetopisa u nazočnosti brojnih uglednika iz javnog i političkog života grada Zagreba predstavili su dr. sc. Božo Skoko, dr. sc. Marijeta Rajković-Iveta te ravnatelj HMI-ja Mijo Marić i urednica Vesna Kukavica.

Godišnjak, sa sažetcima na engleskom i španjolskom jeziku, sadrži osam tematskih cjelina naslovljenih *Znaci vremena*, *Kroatistički obzori*, *Baština*, *Mostovi*, *Povjesnica*, *Duhovnost*, *Znanost* te *Nove knjige*. Građa je raspoređena na 448 stranica te obuhvaća 31 autorski prilog. Ova serijska publikacija posjeduje elektroničku inačicu na mreži, a u svom 63. godištu dosegla je u digitalnom repozitoriju 28 000 stranica. U fokusu autorskih interesa ovoga sveska, složili su se predstavljači, interaktivni je učinak digitalnih medija u iseljeništvu, ali i izazovi egzodusa mladih.

Novo izdanje Matičina ljetopisa predstavili su ravnatelj Mijo Marić, dr. sc. Božo Skoko, dr. sc. Marijeta Rajković-Iveta i urednica Vesna Kukavica.

Matičin trojezični ljetopis pune 63 godine, od daleke 1955., povezuje kulturnu i znanstvenu zajednicu iz domovine i dijaspore, kazao je u pozdravnome slovu, uza zahvalu svim autorima i suradnicima na izdanju, ravnatelj Mijo Marić. O ovoj dugovječnoj, ali uvijek aktualnoj Matičinoj publikaciji, koju već 19 godina znalački uređuje Vesna Kukavica, svoj su sud potom dali predstavljači – Skoko i Rajković-Iveta. Riječju, tematske cjeline suvremenoga Matičina ljetopisa koje su predstavili, očekivano donose niz zanimljivih i poticajnih priloga.

Primjerice, u *Znacima vremena* Božo Skoko piše o srebrnom jubileju hrvatske diplomacije, Irina Starčević Stančić i Cvijeta Kraus o Hrvatskoj enciklopediji – od tiskanoga do mrežnoga izdanja, a koordinatorka digitalne transformacije humanističkih disciplina Lijepa Naše Koraljka Kuzman Šlogar u eseju propituje humanističke znanosti i umjetnosti u informatičkom dobu.

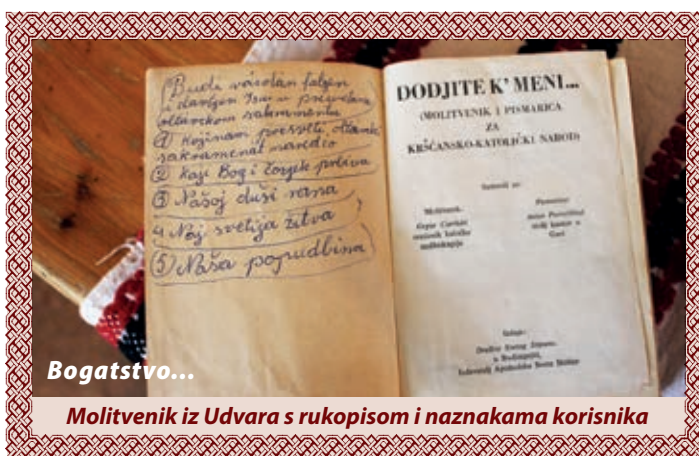
U *Kroatističkim obzorima* Pavao Jerolimov i Lada Kanajet Šimić sažimaju četvrt stoljeća Male škole hrvatskoga jezika i kulture, a Vladan Čutura perspektive nastave na hrvatskome jeziku u Srbiji. Temi obrazovanja pridružuje se i Lucija Šarčević napisom o hrvatskoj nastavi u SR Njemačkoj te Milan Bošnjak svojim o statusu kroatistike na sveučilištima u Njemačkoj. U *Mostovima* temom iseljavanja mladih bave se Dejanović i Rajković-Iveta, a Lalich odlascima i povratcima na prostoru Hrvatska – Australija. Paula Gadže propituje ulogu medija u očuvanju identiteta Hrvata u Argentini, a Krunoslav Malenica čitatelje upoznaje s opusom čileanske spisa-

teljice Pepite Turine. U istom poglavlju slijedi i izvanredna *Skica za portret pravnika* Mirjana Damaške, *Rapsodija slikarice Nade Sesar Raffay* Dubravka Barača te *Narativi mladih švicarskih Hrvata o domovini* Tihomira Nuića. O Matičinoj tradicionalnoj manifestaciji – *Forumu hrvatskih manjina* piše Matičina novinarka Naida Šehović.

Kad su u pitanju Hrvati u Mađarskoj, predstavljači su ukazali na cjelovitu studiju dr. sc. Stjepana Blažetina pod naslovom *Poetike hrvatskih pisaca iz Mađarske*. U njoj autor dr. sc. Stjepan Blažetin, svestrani intelektualac sa Sveučilišta iz Pečuha, približava čitateljstvu u Hrvatskoj i njezinoj dijaspori od Sjevernog do Južnog pola – bogatstvo poetskih značajki hrvatskih pisaca iz te srednjoeuropske zemlje od pojave prvih imena u mađarskim časopisima sredinom XX. stoljeća – *Našim novinama* i *Našem kalendaru* – do procvata hrvatske lirike u periodici devedesetih u Mađarskoj i osamostaljenoj Hrvatskoj nakon pada *Željezne zavjese*. U toj studiji književnost Hrvata u Mađarskoj promatrana je s jedne strane unutar vlastitih granica, a s druge strane stavljena je u svoj prirodni kontekst te se razmatra kao dio korpusa ukupne hrvatske književnosti. Zahvaljujući književnim časopisima, osobito *Glasi* i *Riječi* koji su se nametnuli kao moderni medij u hrvatsko-hrvatskoj, ali i u hrvatsko-mađarskoj komunikaciji te suvremenim komunikacijskim potencijalima, modernizirao se pomno čuvani i konzervirani tradicionalni književni prostor Hrvata u Mađarskoj – protumačili su predstavljači glavnu Blažetinovu tezu, ocjenjujući da je tako kreiran prostor za jezične igre koje su pisce poput Blažetina, nedavno preminulog Dekića i Horvatove približile suvremenim višejezičnim čitateljima Y generacije iz Hrvatske i Mađarske.

Atraktivan je i članak Marijana Lipovca koji se fokusirao na novu filološku studiju jezikoslovca dr. sc. Alojza Jembriha pod naslovom *Tragom identiteta južnomoravskih Hrvata*, koja uključuje i ekskluzivni prvi put objelodanjeni rukopis Josipa Hubenijca *Jačke i prodičke*, dosad nepoznat znanstvenoj i široj javnosti.

Diana Šimurina-Šoufek

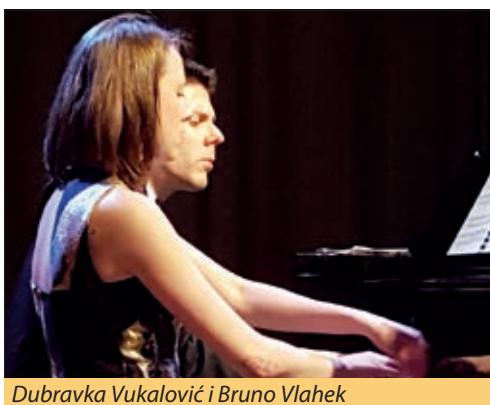
Bogatstvo...

Molitvenik iz Udvara s rukopisom i naznakama korisnika

Pijanisti Dubravka Vukalović i Bruno Vlahek oduševili budimpeštansku publiku

Ljubitelji klasične glazbe nemaju razloga za prigovor, naime hrvatski virtuoz, glasovirski duo Dubravka Vukalović i Bruno Vlahek u dva su navrata nastupili u Budimpešti. Riječ je o prvome zajedničkom gostovanju u mađarskome glavnom gradu. Na koncertima, koji su bili u lijepom broju posjećeni, bio je i veleposlanik Republike Hrvatske u Mađarskoj Mladen Andrić sa svojim suradnicima, i Hrvati iz Budimpešte te njezine okolice.

U sklopu prvoga dobrotvornog koncerta, što je bio u pašaretskoj franjevačkoj crkvi, bile su izvođene skladbe Flowers We Are, Mere Flowers Györgya Kurtága; Sonatina from cantata „Actus tragicus” J. S. Bacha / Gy. Kurtága; Largo BWV 1065 J. S. Bacha / W. Kempff; Sarabanda Gy. Kurtága; Prelude in B-minor J. S. Bacha / A. Silotia; Choral prelude „Ach wie nichtig, ach wie flüchtig” BWV J. S. Bacha / Gy. Kurtága. U drugom dijelu koncerta bila je mađarska praznična napjeva o boli Blažene Djevice Marije, svečane crkvene pjesme „Stabat Mater” Bruna Vlaheka, u njoj su osim hrvatskih virtuozâ sudjelovali: Eszter Wierdl, sopran, Lajos Geiger, bariton i zbor „Sveti Antun”, pod ravnanjem Pétera Dobszaya. Ovu je gregorijansku melodiju skladao vjerojatno talijanski pjesnik Jacopone iz Todija iz 14. stoljeća, premda je danas neki muzikolozi pripisuju sv. Bonaventuri. Jacopone je poznat kao najveći talijanski pjesnik neposredno prije Dantea, pa ga stručnjaci smatraju čak i njegovim pretečom. Kako doznajemo, na gostovanje glasovirskoga dua Dubravke Vukalović i Brune Vlaheka te praznične narečene skladbe došlo je na potražnju skladatelja Andrása Déryja, koji je tražio za svoj zbor nove skladbe i na internetu naišao na Vlahekove ostvaraje te ih je pozvao na budimpeštansko gostovanje. Drugi koncertni program, u Dvorani Nádor škole za slijepe i slabovidne, donosio je širu paletu europske klasične glazbe, i tako uz djela Dore Pejačević Impromptu Op. 9, Rose (from the theme „ Op. 19), Brune Vlaheka Variations on a Croatian folk theme, Op. 38 bile su izvedene

Dubravka Vukalović i Bruno Vlahek

skladbe Fanataisie for piano four-hands in F-minor, D 940 Farnza Schuberta, Danse macabre Camillea Saint-Saënsa, izbor iz kratkih skladba na glasovir Andrása Déryja, Clair de lune Claudea Debussyja, Spanish Danse No 1 Manuela de Falle i Libertango Astora Piazzole. Dvoje mladih hrvatskih pijanista oduševilo je budimpeštansku publiku profesionalnim pristupom. Na nastupu osjetna je bila njihova skromnost, odanost i odgovornost i prema skladatelju djela i prema publici.

Mlada hrvatska pijanistica Dubravka Vukalović (Varaždin, 1984.) prvu poduku klavira dobiva na Glazbenoj školi u Varaždinu kod prof. Davora Brđanovića. Školovanje u rodnome gradu nastavlja kod prof. Olimpije Vojvode u čijoj klasi ostaje šest godina. Nakon 2. razreda srednje glazbene škole odlazi na glasovitu Centralnu specijalnu školu pri Državnom konzervatoriju „Petar Iljič Čajkovski” u Moskvi gdje je stekla diplomu 2004. godine u klasi prof. Alexandra Mndoyantza. Daljnji studij upisuje na Konzervatoriju u Lausannei, u Švicarskoj, u klasi prof. Daga Achatza. Iza sebe ima bezbroj što samostalnih što skupnih glasovirskih koncerta po svijetu. Već dugogodišnja je profesorica na konzervatoriju «Katarina Gurska» u Madridu.

Bruno Vlahek (Zagreb, 1986.) jedan je od najistaknutijih hrvatskih glazbenika mladog naraštaja. Glazbeno obrazovanje započinje u Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu, u klasi prof. Mare Bolfek, a kao izuzetni talent, u dobi od 15 godina bio je primljen na studij klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Diplomirao je 2005. g. u klasi prof. Vladimira Krpana. Iste godine, kao stipendist Švicarske Konfederacije, upisuje trogodišnji poslijediplomski studij klavira na Konzervatoriju u Lausannei, u klasi prof. Jean-Françoisa Antoniolija. Studij apsolvira 2008. s najvišim ocjenama te uz nagradu „Max D. Jost”. Od 2008./09. poslijediplomski studij nastavlja na Hochschule für Musik u Kölnu u klasi pijanista i skladatelja prof. Vasilija Lobanova. Potpisuje mnoštvo djela i nositelj je niz nagrada, tako primjerice za vrijeme svoga budimpeštanskoga gostovanja dodijeljen mu je Porin za skladbu „Sonata za klarinet i klavir op. 42” u kategoriji najbolje skladbe klasične glazbe, što dijeli s Oljom Jelaskom.

Istaknuti hrvatski glazbenici mladog naraštaja Dubravka Vukalović i Bruno Vlahek iza sebe imaju uspješnu glazbenu karijeru, a godinama njeguju i umjetničku suradnju kao članovi glasovirskoga dua „D & B Duo”.

k. g.

U društvu članova zbora, solista i dirigenta

Četrdeset ljet u prijateljstvu: Koljnof – Buševac

„Izvidjači“ Buševca pred 40-imi ljeti su po prvi put zašli u Gradišće, točnije u Koljnof, s neprikrivenim ciljem da se sazida jedno prijateljstvo za žitak. Buševčani su našli brojne dobre ljude u Koljnofu, narodila se je suradnja na kulturnom, športskom polju, a ne nazadnje i na školskom platnu. U okviru dvodnevna druženja, 14. – 15. aprila, su se dobro čutili člani Ogranka Seljačke sloge Buševac i kotrigr Hrvatskoga koljnofskoga društva s tančoši, tamburaši i jačkaricama, konačno skupa. Bilo je vrijeme u razgovoru još jednoč oživiti najljepše spominke minulih četrdeset ljet, a nam je načelnik Franjo Grubić potvrdio da s Buševčani su Koljnofci dobili takove prijatelje, kakove bi željili svakomu. „Manje nas je bilo sad u Buševcu nego ljeta 1977., kad je ovo sve počelo na čelu s Franjom Pajrićem i njegovom ekipom, za koje prijateljstvo moramo reći da nijedno ljeto nije prekinuto. Hvala Bogu još i za vrime Domovinskoga boja smo se čuli i našli. Nažalost, ovput nisu bili s nami oni ki su začeli ovo kontaktiranje, kad zbog visoke starosti jur nisu mogli na se zeti ovo putovanje. Mislim da je ovo četrdeset ljet suradnje nekakovo takovo priznanje i bogatstvo, ča nek mi imamo“, istaknuo je načelnik Koljnofa ki je nadalje povidaio, kakove hasni ima u medjuvrimeu sazidano sudjelovanje med školami, u kom okviru teče i „Posebna škola hrvatskoga jezika“. „Svako ljeto posudjeni su nam dva učitelji, ostanu kod nas dva tajeodne, a potom na jedan cijeli tajeodan ide jedan razred iz naše škole da se u Hrvatskoj uči. Najdraže je ovo, što smo mogli napraviti u ovi četrdeseti ljeti da našoj biomasi moremo osigurati učnju živoga hrvatskoga jezika.“ Na jubilarnom spravišću prvi večer su svi nazočni pogledali film dr. Franje Pajrića, što je sastavio u duhu koljnofsko-buševčkoga značaja, a gosti su uz to

Ovako je izgledalo veselo druženje

prikazali i kulturni program s tanci, jačkami, tamburaškim melodijama Gradišćanskih Hrvatov. Dva dani kratki su svenek za sve lipe spominke, ali za nediljnom svetom mašom u Buševcu došlo je i do gastronomske točke, kade su domaćini kotlovinu napravili, a Koljnofci su i srce vrgli nutra u gulaš. Naravno, na okrugli jubilej, u autobusu je putovalo iz Gradišća i 40 litarov koljnofskoga vina. „U Buševcu su svi rekli da je ova bila jedna od najboljih skupnih priredbov u minuli ljeti i svi smo se dobro čutili, iako smo otpodne ostavili za sobom Buševac. Mi smo s ovim prijateljstvom dostali takovu bazu u Hrvatskoj, kamo se karkad moremo vratiti, a isto tako i oni k nam“, dodao je još Franjo Grubić, ističući još kako na ovo sve Koljnofce spomenu i tambure (kih sto kusićev) koje su vridno djelo prijatelja Marinka Katulića iz Buševca ki je i sad prvi bio u kuhanju nediljnoga specijaliteta za gladne goste.

Tiho

Koljnofski folkloriši s načelnikom Franjom Grubićem i predsjednikom buševčkoga Ogranka, Nenom Rožićem

Nezaboravni dani bizonjskih učenika u Donjoj Dubravi

Petnaest učenika bizonjske Dvojezične škole s njihovom ravnateljicom i učiteljicama hrvatskoga jezika otputovali su na susret prijateljske škole u Donju Dubravu, gdje su boravili od 26. do 28. travnja. Organizacija ovog susreta bila je prilikom 25. obljetnice Međimurske županije, zbog toga, osim druženja naše djece s domaćinima i radionice u školi, imali smo mogućnost i sudjelovati na svečanim programima ove srebrne obljetnice. Dok su se djeca družila s domaćinima u školi, nas su primili u Čakovec na svečani spomen-koncert tete Lize, kraljice međimur-

Pred čakovečkim Centrom kulture prije svečane sjednice

Bizonjske nastavnice s ravnateljicom Mirjanom Ribić i načelnikom Donje Dubrave, Marijanom Vargom

skog melosa. Sutradan su imala djeca zanimanja u školi, mogla su pogledati razne sate da vide kako se to radi nastavom u matičnoj zemlji. Zatim smo išli u Čakovec na izlet, pripala nam je čast sudjelovanja na svečanoj sjednici Međimurske županije. Nakon sjednice bilo je razgledanje grada. Kao uvijek, jako smo se dobro osjećali kod prijatelja, doživjeli smo predivne dane i trenutke u Donjoj Dubravi, i iskoristila bih tu i priliku da zahvalim ravnateljici škole Mirjani Ribić i njezinim kolegama na pozivu i na ove prelijepe, nezaboravne dane.

Ana Singer

Gdje rijeke spajaju

Provedba projekta E.B.M. (Erasing Borders with Music) iz Programa prekogranične suradnje Interreg V-A Mađarska – Hrvatska 2014. – 2020.: AKTIVNOST „Radionica etnografskih karakteristika s lijeve strane rijeke Drave“

U sklopu projekta E.B.M. učenici i njihovi učitelji iz virovitičke Osnovne škole „Vladimir Nazor“ i Glazbene škole „Jan Vlasimsky“ sudjelovali su na studijskom putovanju u mađarskoj Podravini

U Martincima

U organizaciji pečuskoga Dječjeg vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma Miroslava Krleže, kao projektnog partnera, održana je radionica „Etnografske karakteristike s lijeve strane rijeke Drave“ za učenike i njihove učitelje. Studijsko putovanje održano je 26. travnja 2018. godine, a uz goste iz Virovitice, sudjelovali su i učenici i učitelji iz Pečuha. Sudionika je bilo ukupno preko 140.

Etnografske karakteristike s lijeve strane rijeke Drave bila je radionica tijekom koje su sudionicima putovanja predstavljene povijesne i tradicijske vrednote tog područja. Prilikom obilaska etnokuća predstavljeni su i tradicijski zanati. Sudionici su se tijekom putovanja upoznali s utjecajem narodnih skupina na tradiciju, glazbu, gastronomiju i kulturu, čime se pridonijelo jačanju snošljivosti, suzbijanju stereotipa te boljemu međusobnom upoznavanju. Radionica/putovanje kroz dvije pogranične ma-

U Lukovišću

S lukoviškom Zavičajnom kućom upoznala ih je Ruža Bunjevac.

đarske županije provedeno je polaskom iz Daranja, kamo su se sudionici i vratili u kasne popodnevne sate.

Prva je postaja putovanja bilo Lukovišće, gdje su djeca obišla Etnokuću uz stručno vodstvo Ruže Bunjevac. Nakon toga su se zadržali u Martincima, gdje je goste dočekalo brojno društvo učenika tamošnje Dvojezične hrvatske škole, koji su izveli prigodni dvojezični program, na opće zadovoljstvo gostiju. Pozdrave je uputila predsjednica Hrvatske samouprave, ujedno donačelnica mjesta Đurđa Gregeš Sigečan i ravnateljica škole Ruža Perjaš Hideg. Na programu bio je i ravnatelj Kulturnog i športskog centra „Josip Gujaš Đuretin“ Krištof Petrinović, koji je ustupio prostore Centra za mnogobrojne goste, koje su se nakon programa častili i martinačkim kolačima sa sirom i zeljem.

Gosti su prošetali selom obilazeći postavljena tri poprsja, Matije Gupca, Josipa Gujaša Džuretina i Đuse Šimare Pužarova, te posjetili crkvu i upoznali se s njezinom poviješću i prelijepim freskama.

Zatim su učenici posjetili reformatsku crkvu u Ivanidbi (Drávaniványi) te etnokuću u Šeljenu (Sellye). Obilni je objed poslužen u obližnjoj gostionici, pa su se gosti zaputili u Siget na kratki obilazak Parka mađarsko-turskog prijateljstva.

Gosti iz Virovitice pozdravili su se sa svojim domaćinima i u Daranju presjeli u svoje autobuse i puni doživljaja krenuli svojim kućama.

Gabor Györfvári

Mala stranica

Uzvratni posjet Pazinaca HOŠIG-u

Još je jedna suradnja između HOŠIG-a i škole u matičnoj domovini na pomolu, naime učenici i profesori pazinske Gimnazije i strukovne škole Jurja Dobrile, 25 učenika i 8 profesora, među njima i ravnatelj škole Josip Šiklić, boravili su u Budimpešti od 11. do 14. travnja. Prvi je susret dviju škola bio u sklopu uobičajene školske manifestacije Tjedna hrvatske kulture 2016. godine kada je nekoliko učenika i profesora u sklopu Tjedna predstavilo pazinsku školu, potom se priča nastavila, lanjskim gostovanjem Literarne i plesne scene s igrokazom „Vremeplov“ u istarskome gradu. U travnju su hošigovci ugodili svoje prijatelje. Profesori i manji broj učenika bili su smješteni u Hrvatskome đlačkom domu, a preostali dio đaka kod roditelja onih učenika koji su lani ujesen nastupili u Hrvatskoj. Hošigovci su u Pazinu bili doista lijepo primljeni, pa su se trudili to uzvratiti, svojim su gostima predstavili ljepote grada Budimpešte, odnosno što se moglo u ovo kratko vrijeme. U programu je neizostavno bio posjet Parlamentu, razgledanje Budimske tvrđave i bazilike sv. Stjepana, šetnja u središtu grada po Vackoj ulici i Margitinu otoku, a navečer panoramski pogled s Citadele na Gelertovu brdu. Pratili su ih HOŠIG-ovi profesori koji su gostovali u Pazinu: Estera Daražac-Bakóczy, Kristina Kirhofer, Andrea Bálint, odnosno bili su s njima još: Rita Grbavac, Žolt Ternak, Mario Jerkić, Zoran Marijanović i Anica Mandić. Naravno, Pazincima je predstavljen i odgojno-obrazovni program i rad budimpeštanske škole, i upoznali su se i s onim profesorima koji nisu boravili u njihovom gradu. Dogovoren je i nastavak suradnje jesenas, i to razmjena profesora; dolazak ponajprije

profesora prirodoslovnih predmeta iz Pazina: fizike, biologije, odlazak HOŠIG-ovih profesora u Pazin kako bi domaćini upoznali povijest i književnost Hrvata u Mađarskoj. Koristit će se i mogućim financijskim izvorima za zajedničke projekte, kao što su fondovi EU-a, zasad je prijavljen projekt ERASMUS + KA2 u kojem bi bila ostvarena suradnja pazinske škole i HOŠIG-a, škole u Njemačkoj i Sloveniji, koje su partnerske škole Gimnazije i strukovne škole Jurja Dobrile.

HOŠIG

Smiješne pitalice

- Što se dogodi kada baciš zeleni kamen u Crveno more?
- Smoči se.
- Što kaže prase kada ga mesar uhvati za rep?
- E, to je uistinu moj kraj!
- Zašto roda stoji na jednoj nozi?
- Zato što bi pala kada bi podigla i drugu.

Matija kaže majci:

- Našao sam sto kuna.
- Jesi li siguran da ih je netko izgubio?
- Pa da, vidio sam tipa da ih traži.

Stručni programi za nastavnike u Serdahelu

Prošlo je godinu dana otkada je serdahelska Hrvatska osnovna škola „Katarina Zrinski“ postala Bazičnom obrazovnom ustanovom, a s tom osvojenom titulom dobila je i dodatne stručne zadatke vezane uz narodnosni odgoj i obrazovanje. U nizu usavršavanja, 9. travnja održano je zadnje u nizu, na kojem su pedagozi sudjelovali na oglednom satu iz glazbene kulture i hrvatskoga jezika. Ogledne sate u 6. razredu održali su Katica Brodač Lukač, učiteljica hrvatskoga jezika, i Žolt Trojko, učitelj glazbene kulture.

Bazične obrazovne ustanove poradi jačanja uspješnosti pedagoškog rada tijekom školske godine pružaju mogućnost za održavanje stručnih radionica, organiziranju raznih natjecanja, usavršavanja. Titulu narodnosne bazične ustanove dobile su osnovne škole u Keresturu i Serdahelu, naime one odgovaraju suvremenim zahtjevima i osiguravaju uvjete za dolično podučavanje narodnosnog jezika, povijesti, narodopisa, književnosti i kulture, nude izvannastavne aktivnosti s narodnosnom tematikom i raspoložu suradnjom s ustanovama iz matične domovine. Nova titula obvezuje ustanove da tijekom školske godine organiziraju stručne programe, tako je ove godine u serdahelskoj školi održano nekoliko usavršavanja za nastavnike pomurskih hrvatskih škola, saznajemo od ravnateljice Marije Biškopić Tišler. Bilo je riječi o vjerodostojnim sredstvima u nastavi, o problemima djece s poteškoćama u razvoju, održan je sat narodopisa u

Rješavanje zadataka na satu hrvatskoga jezika

tematici uskrсни običaji i tradicionalna pomurska pisanica, te kako iskoristiti tamburicu na satu glazbene umjetnosti, odnosno informatička pomagala u nastavi. Na usavršavanjima sudjelovali su i nastavnici iz prijateljske draškovečke škole.

Katica Brodač Lukač, nastavnica hrvatskoga jezika, tijekom oglednog sata predstavila je različite metode kojima se može razvijati komunikacija, učenje novoga gradiva, leksika, a Žolt Trojko, nastavnik glazbene kulture, pomoću tamburice uvježbavao je solmizaciju, prepoznavanje melodije kroza zvuk tamburice, predstavio dijelove glazbala i provjeru znanja pomoću zadataka na pametnim pločama. Nakon sata raspravljalo se o problemima nedostatka informatičkih nastavnih pomagala za učenje hrvatskoga jezika, o načinu motiviranja učenika i postizanju dobrih rezultata u učenju.

beta

Ritmičke igre na satu glazbene kulture

Dar serdahelskim vjernicima

Serdahelska Hrvatska samouprava „Stipan Blažetin“ krajem prošle godine dala je izraditi crkvenu zastavu za vjernike toga sela kako bi prilikom hodočašća ili većih vjerskih blagdana vjerska zajednica simbolizirala odanost vjeri. Crkvena je zastava posvećena prije Uskrsa na nedjeljnoj misi na Cvjetnicu.

Crkvena zastava, u dogovoru s mjesnim župnikom Istvánom Martonom, krasit će i serdahelsku crkvu Presvetog Srca Isusova koja je izgrađena upravo prije 25 godina, a ove se godine slavi 50. obljetnica zaštitnika, naime stara serdahelska pomoćna crkva nakon obnove 1968. godine posvećena je Presvetom Srca Isusovu. Do tada je ta pomoćna crkva nosila ime Svetog Trojstva. Današnja nova crkva izgrađena je prije 25 godina, posvećena je Presvetom Srca Isusovu 26. rujna 1993. godine. Izgradnja nove moderne crkve bila je simbol zajedništva stanovništva sela Serdahela i njihove odanosti Bogu i vjeri. Nova crkvena zastava također je izrađena u želji da simbolizira zajedništvo serdahelskih vjernika i odanost Isusu, stoga na njoj piše citat iz jedne pomurske kajkavske crkvene pjesme „Srce Jezuša imamo“.

Crkvena zastava Presvetog Srca Isusova

beta

Posjet donjozelinskoj prijateljskoj školi

Trideset i tri lit je puno u čovjekovom žitku, a kako ne bi bilo puno u prijateljstvu! Školari petroviske škole već tako dugo odgajaju vezu s donjozelinskom osnovnom školom. Vrime je hudo prošlo od toga dana kad su zelinski učenici tajdan dana boravili u Petrovom Selu na početku 10. mjeseca. Od toga dana na vrućoj liniji skoro svaki tajdan smo se čuli s njimi da bismo konkretizirali naše putovanje i skupni program.

Šesnaest učenika i šest nastavnika je krenulo 22. aprila u posjet. Primanje gostov je bilo na naviknutom nivou – veseli program, dobro jilo i gostoljubni domaćini su nas čekali. Za uspome-nu našeg prijateljstva smo u školskom vrtu posadili lipu.

Delegacija petroviske škole je ostala do pondiljka i vako smo svi skupa išli na izlet u lipe Rastoke u Akvariju u Karlovcu.

Od utorka su se naši učenici uključili u svakodnevni život domaćina. Dopodne su sudjelovali na nastavi, a otpodne ih je čekala raznovrsna zabava – u utorak popodne su bili gosti škole nogometaši najpopularnijega hrvatskoga kluba Dinamo, a za njim su uživali na bazenu u Adamovcu. U sridu je nas začaral čarobnjak Jozo Bozo. U četartak na terenskoj nastavi u Zagrebu svi razredi su imali poseban program: 5. razred na Arheološkom muzeju, 6. razred na Zrinjevcu, 7. razred u Muzeju iluzija, a 8. razred je bil u posjetu Muzeja Dražena Petrovića. Skupni program učenika je bil kazališna predstava o lektiri Debela.

I ovako smo došli već do petka kada smo morali zbogom dati našim domaćinima. U uspomenu i doživljajima bogati smo se ganuli u petak uvečer domon i već smo začeli razmišljavati o tome kada i čime bismo mogli čekati u jesen naše prijatelje da dojdou k nam opet.

Edita Horvat-Pauković

Poticaj iz mađarskog dijela Pomurja

Hoće li Murom ponovno prometovati skela?

Na posljednjoj sjednici Općinskog vijeća Donje Dubrave općinski načelnik *Marijan Varga* obavijestio je vijećnike da su *Zlatko Ljubek*, dopredsjednik Općinskoga vijeća, i on na poziv predstavnika sela Belezne boravili u toj sredini. – Pozvali su nas naši prijatelji i suradnici s kojima smo uspostavili vezu prije desetak godina, ona je trajala i tada je iz neodređenih razloga zamrla. – istaknuo je Varga te dodao da su susjedi iz mađarskog dijela Pomurja nanovo zainteresirani za obnavljanje prijateljskih i suradničkih odnosa.

Oni bi se obnovili nakon uvođenja šengenskoga prostora u koji bi ušla i Republika Hrvatska. Bilo bi to slobodno kretanje jer bi se ukinuo nadzor granica za putnike, osim u izvanrednim okolnostima. Rečeno je kako se razgovaralo da bi granica funkcionirala uspostavom prometovanja riječnom skelom. Takva skela, imena Zrinski, ovdje, na desnoj obali rijeke Mure, bila je do posljednjega srpanjskog dana 2010. godine kada je promijenila vez. Toga je dana s desne obale rijeke Mure ona dotegljena na lijevu obalu odvodnog kanala HE Dubrava na Dravi. Time je ostvarena odluka

Tako je bilo prije desetak i više godina.

donjodubravskog Općinskog vijeća kada je vijećnik *Dražen Miser*, tadašnji i današnji predsjednik tamošnjega Nautičkog kluba Fljojsar, predlagao sadašnje mjesto smatrajući da Zrinski na dosadašnjemu mjestu nije u pravoj funkciji, a na novom bi mogao i morao poslužiti u turističke i ine svrhe. Varga reče da je poticaj za uspostavom veza skelom moguć jer bi se gradilo novcem EU-a. – Uspostavom novih odnosa unaprijedila bi se suradnja naših mjesnih uprava, unaprijedila bi se zaštita okoliša s obje strane granice, a postoji nakana za suradnju ribičkih društava s obje obale rijeke Mure. – dodao je i rekao da bi prvi korak trebao biti napravljen sredinom lipnja kada je donjodubravsko izaslanstvo pozvano da uveća regionalno natjecanje ribiča.

– Zakaj skela, a ne most? – uslijedilo je brzo pitanje *Zlatka Haramije*.

Varga je rekao da je na ovome mjestu predviđen most između Kotoribe i Kerestura, za što je EU već odavno dao 63 000 i slijede daljnji tjekovi njegova ostvarenja čija su nastojanja duga dva desetljeća. Konačno, uvođenje skele u mnogo čemu jednostavnije je od mosta, dodao je Varga.

– Za početak skela, ali inzistirati na mostu. – dometnuo je *Haramija*.

Ozbiljno ili neozbiljna tvrdnja? Što bi na to rekli susjedi, ljudi koji zdušno rade na provedbi projekta za kojega vjeruju da će ga konačno i dočekati jer žive film jugoslavensko-talijanski snimljen 1958. godine Cesta duga godinu dana. Radnja je smještena u zabačeno i siromašno područje jedne izmišljene države, a čiji stanovnici, unatoč maćehinskom odnosu vlasti, pokušavaju izgraditi cestu koja će ih spojiti s ostatkom svijeta. U takvom su se svijetu na kraju 20. i početkom 21. stoljeća našli i Kotoripčani, a evo sada i pregalaštvo nekih nadobudnih susjeda.

Tekst i snimka: *Mladen Grubić*

HRVATSKI KULTURNO-PROSVJETNI ZAVOD „STIPAN BLAŽETIN“
SRDAČNO VAS POZIVA NA PRIREDBU

II. POMURSKI DJEČJI I FOLKLORNI FESTIVAL

koji će se održati

U FEDAKOVOJ KURIJI (SERDAHEL)
11. 05. 2018. S POČETKOM U 14 SATI

Nastupaju: -Dječji vrtić Serdahel
-Dječji vrtić Mlinarci
-Dječji vrtić Sumarton
-Dječji vrtić „Hóvirág“ Letinja
-Dječji vrtić Nadkaniža (Rozgonyi)
-2.razred OŠ Katarina Zrinski Serdahel
-Tamburaški orkestar OŠ Katarina Zrinski
-Tamburaški orkestar OŠ Nikola Zrinski
- KUD Marica iz Salante

POČETKOM OD 19 SATI BAL NA OTVORENOM!

SVIRA: „GRUPA OAZA“

Srdačno Vas očekujemo!

ČEPREG; VIRJE

Čepreška ognjogasna delegacija putuje ovoga vikenda u Virje s predsjednikom Andrásom Kovácsom i predsjednicom gradske Hrvatske samouprave Marijom Kralj, na svečevanje 140. obljetnice Dobrovoljnoga ognjogasnoga društva Virje. Svečana sjednica će se održati u nedilju od 11 uri u Ognjogasnom domu, ku će sprohadjati ognjogasna vježba i druženje. Četveročlana delegacija imat će priliku u subotu sudjelovati i na "Virovskoj prkačijadi" – Međunarodnom festivalu izvornih kolačev. Ovo će biti prijateljski pohod ognjogascem u Virju, jer prethodno je iz Hrvatske boravilo jur fajbegarsko izaslanstvo u Čepregu i u drugi gradišćanski naselji.

ŠELJIN

U organizaciji tamošnje Hrvatske samouprave, 26. svibnja priređuje se folklorna manifestacija pod nazivom Proletni festival u Društvenom domu grada Šeljina. Program počinje svetom misom u katoličkoj crkvi, s početkom u 16 sati, a nastavlja se povorkom od crkve do Društvenog doma, gdje u 18 sati počinje kulturni program kojemu slijede plesačnica i bal.

Budimpešta

Zagrebačka Drama gostovala je 29. travnja 2018. godine na prestižnome međunarodnom festivalu MITEM 2018. u Budimpešti s predstavom Ivanov Antona Pavloviča Čehova, u režiji Eimuntasa Nekrošiusa.

Djelo *Ivanov* jedan je od prvih Čehovljevih komada, napisan 1887. godine, nakon čega je autor dvije godine doradivao predložak, koji je premijerno izveden u Sankt Peterburgu. Zagrebačka premijera predstave održana je 5. svibnja 2017. Redatelj Eimuntus Nekrošius, jedan od najslavnijih kazališnih redatelja, stvorio je predstavu koja se *preporučuje svakomu tko voli pravo, ozbiljno kazalište, onomu koji ima vremena i želje „stati na loptu“ i odmoriti se u mraku HNK-a od svakidašnje životne jurnjave*. Scenograf i oblikovatelj svjetla jest Marius Nekrošius, kostimografkinja Nadežda Gultiajeva, oblikovatelj zvuka Taurus Čižaš.

U predstavi glume Bojan Navojec, Lana Barić, Dragan Despot, Goran Grgić, Alma Prica, Luca Anić, Luka Dragić, Nina Violić, Slavko Juraga, Dušan Bučan, Ksenija Marinković, Jadranka Đokić, Olga Pakalović, Franjo Kuhar, Silvio Vovk i Ivan Glowatzky.

Na petom međunarodnom festivalu MITEM predstavilo se 27 ostvaraja uglednih svjetskih kazališta, a cilj je festivala poticanje različitosti i znatizelje te razmjena umjetničkih trendova, a ove je godine održan pod motom "Rođeni smo za ljubav, a ne za mržnju".

KERESTEŠ

U organizaciji fare Pinčene doline, 13. majuša, u nedilju, početo od 14.30 uri, crikva nimškoga naselja primit će sve crikvene zbove iz Petrovoga Sela, Narde, Gornjega Četara, Hrvatskih Šic, Pornove i Keresteša. Slavu je pozdravlja farnik Tamás Várhelyi, ki je bio i inicijator ovoga, sad jur tradicionalnoga, okupljanja. Deseto spravišće crikvenih zborov lani je proslavljeno u Hrvatski Šica.

IZVAR

U organizaciji tamošnje Hrvatske samouprave, 12. svibnja održava se priredba pod nazivom Dan podravske veza u Europskoj uniji. Program počinje svetom misom u mjesnoj crkvi, s početkom u 16.30, a nastavlja se kulturnim programom u 18 sati. Nastupaju: Umirovljeničko društvo koje okuplja umirovljenike sela Izvara i Bojeva, KUD Ferdinandovac, KUD Ždala i barčanski KUD Podravina. Organizatori priređuju i zajedničku večeru nakon koje slijedi plesačnica.